

519

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 grudnia 1992 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych w uspołecznionych zakładach pracy i ich wynagradzania.

Na podstawie art. 191 § 3 i art. 195 § 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 października 1989 r. w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych w uspołecznionych zakładach pracy i ich wynagradzania (Dz. U. Nr 56, poz. 332 i z 1990 r. Nr 60, poz. 346) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Zakład pracy zatrudniający młodocianych w celu nauki zawodu organizuje, za zgodą kuratora oświaty, ich doksztalcanie w prowadzonej przez siebie lub wspólnie z innymi zakładami pracy szkole zasadniczej albo kieruje ich na doksztalcanie do szkół zasadniczych prowadzonych przez kuratora oświaty lub też organizuje tylko doksztalcanie w zakresie teoretycznej nauki zawodu, w celu przygotowania młodocianego do złożenia przed państwową

komisją egzaminacyjną egzaminu na tytuł wykwalifikowanego robotnika.

2. Nauka zawodu kończy się uzyskaniem przez młodocianego tytułu wykwalifikowanego robotnika, a w przypadku uczęszczania do szkoły zasadniczej — świadectwa jej ukończenia.”

2) w § 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustala się następujący stosunek procentowy wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1:

1) w pierwszym roku nauki — od 4 do 9%,

2) w drugim roku nauki — od 5 do 12%,

3) w trzecim roku nauki — od 6 do 15%.”

3) w § 14 wyrazy „9%” zastępuje się wyrazami „od 4 do 9%”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.

Prezes Rady Ministrów: *H. Suchocka*

520

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 grudnia 1992 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Na podstawie art. 55 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192, z 1990 r. Nr 10, poz. 58 i 61, Nr 36, poz. 206, Nr 66, poz. 390 i Nr 87, poz. 506, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 80, poz. 350, Nr 94, poz. 422 i Nr 104, poz. 450 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 84 i Nr 64, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43, z 1985 r. Nr 7, poz. 21 i z 1991 r. Nr 39, poz. 167) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 8a

a) w daniu pierwszym po wyrazach „wymienione w wykazie B dziale IV poz. 8” dodaje się wyrazy „i 9”

b) w pkt 2 po wyrazach „w wykazie B dziale IV poz. 8” dodaje się wyrazy „i 9”

2) w dziale IV wykazu B załącznika do rozporządzenia dodaje się poz. 9 w brzmieniu:

„9. Prace wykonywane bezpośrednio przy przeróbce mechanicznej węgla w zakładach górniczych lub pracy górnicza w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *H. Suchocka*

521

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1992 r.

w sprawie określenia wydatków budżetowych, których nie zrealizowane planowane kwoty nie wygasają z upływem roku budżetowego 1992.

Na podstawie art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18, Nr 34, poz. 150, Nr 94, poz. 421, Nr 107, poz.

464 i Nr 110, poz. 475 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 85, Nr 33, poz. 143 i Nr 64, poz. 322) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nie wykorzystane w 1992 r. kwoty wydatków na leki dla uprawnionych, określone w części 35 budżetu państwa — Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej, podlegają przekazaniu na rachunek sum depozytowych i w 1993 r. będą

wykorzystane na regulowanie zobowiązań z tytułu dopłat do leków za rok 1992.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *H. Suchocka*

522

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 29 grudnia 1992 r.

w sprawie opłat za uprawnienia przewozowe oraz opłat drogowych w międzynarodowym transporcie drogowym.

Na podstawie art. 15 ust. 2 i art. 16 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o warunkach wykonywania międzynarodowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 75, poz. 332 i z 1992 r. Nr 75, poz. 369) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość opłat:

- 1) za udzielenie:
  - a) koncesji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego,
  - b) zezwoleń zagranicznych na przewozy jednoosobowe,
  - c) zezwoleń zagranicznych okresowych na przewozy wielokrotne,
- 2) drogowych za przejazdy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi za granicą.

Rozdział 2

Opłaty za koncesje

§ 2. 1. Za udzielenie koncesji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego pobiera się od każdego pojazdu określonego koncesją następujące opłaty:

- 1) od autobusu — 50 mln zł,
- 2) od ciężarowego pojazdu samochodowego lub zespołu pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej:
  - a) do 6 ton włącznie — 20 mln zł,
  - b) od 6 ton do 20 ton włącznie — 60 mln zł,
  - c) powyżej 20 ton — 40 mln zł,
  - d) od ciągnika siodłowego lub balastowego — 40 mln zł.

2. Za udzielenie koncesji:

- 1) do jednego kraju graniczącego z Rzeczpospolitą Polską lub posiadającego bezpośrednie połączenie promowe dla transportu drogowego — pobiera się opłatę w wysokości 25% opłaty określonej w ust. 1,
- 2) do grupy krajów, z wyłączeniem państw EWG i EFTA — pobiera się opłatę w wysokości 50% opłaty określonej w ust. 1.
3. Za rozszerzenie zakresu koncesji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, na wykonywanie międzynarodowych regularnych przewozów pasażerskich — za każdą linię prowadzoną przez przewoźnika pobiera się opłatę w wysokości 1 mln zł.

4. W przypadku:

- 1) wymiany w terminie do 31 grudnia 1995 r. pojazdu samochodowego objętego koncesją,

- 2) zmiany nazwy lub siedziby właściciela koncesji,
- 3) utraty koncesji z przyczyn nie leżących po stronie przewoźnika (np. pożaru, grabieży, katastrofy) — opłatę za udzielenie koncesji pobiera się w wysokości 1 mln zł.

5. W innych przypadkach utraty koncesji, opłatę za nową koncesję pobiera się w wysokości 5 mln zł, przy czym wnioskodawca jest obowiązany złożyć pisemne wyjaśnienie okoliczności utraty koncesji oraz oświadczenie, że dotychczas posiadana koncesja w przypadku odnalezienia (odzyskania) zostanie niezwłocznie zwrócona organowi, który ją wydał.

§ 3. 1. Opłaty określone w § 2 wnoszone są w następującym trybie:

- 1) przy składaniu wniosku o koncesję — 1 mln zł,
- 2) pozostałą należność przy odbiorze koncesji,
- 3) opłaty, o których mowa w pkt 2, na wniosek przewoźnika, ulegają rozłożeniu na dwie równe raty:
  - a) pierwsza rata w momencie odbioru koncesji,
  - b) druga rata nie później niż przed upływem roku od dnia wydania koncesji.

2. W przypadku zaprzestania działalności przed upływem terminu płatności drugiej raty za koncesję i zwrotu koncesji pozostała część opłaty ulega umorzeniu.

Rozdział 3

Opłaty za zezwolenia

§ 4. 1. Za udzielenie zezwolenia zagranicznego na przewóz jednorazowy pobiera się następujące opłaty:

- 1) od autobusu — 300 tys. zł,
- 2) od pozostałych pojazdów samochodowych lub zespołu pojazdów — 600 tys. zł.

2. Za udzielenie zezwolenia nie powodującego zwolnienia z opłaty drogowej na terytorium państwa, które je wydało, nie pobiera się opłat określonych w ust. 1.

§ 5. 1. Za udzielenie zagranicznego zezwolenia okresowego na przewozy wielokrotne bez limitowanej ilości jazd pobiera się opłatę w wysokości 30 mln zł za okres jednego roku.

2. Za udzielenie zezwolenia zagranicznego okresowego wydawanego przez Europejską Konferencję Ministrów Transportu, obowiązującego na obszarze tych państw, na przewozy wielokrotne pobiera się opłatę w wysokości 42 mln zł za okres jednego roku.

3. Opłaty za zezwolenia, o których mowa w ust. 1 i 2, na wniosek przewoźnika ulegają rozłożeniu na 4 raty kwartalne, płatne, z wyjątkiem pierwszej raty, przed rozpoczęciem każdego kwartału danego roku.